

РЕШЕНИЕ

№ 5719

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3961** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 8 от Преходните и заключителните разпоредби на АПК във вр. с чл.92, ал.13 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба на Д. А. П., подадена чрез адв.С. Й., срещу изричен писмен отказ на кмета на Район „К. село“-СО за вписване на посочения в заявление рег.№ РКС23-УГ01-961 от 02.02.2023г. адрес като постоянен адрес на жалбоподателя и издаване на удостоверение за това, обективиран в негово писмо изх.№ РКС23-УГ01-961-/1/ от 09.02.2023г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – посочва, че притежава посочения на адреса в заявлението имот, за което прилага съответните доказателства, позовава се на разпоредбите на Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, за да обоснове, че ателието е обект, на чийто адрес може да бъде вписан постоянният му адрес. В съдебно заседание поддържа изложеното в жалбата чрез адв.Й. и претендира присъждане на направените по производството разноски.

Ответникът по оспорването чрез юрк.О. моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложенияте по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят е подал до кмета на Район „К. село“-СО заявление за вписване на постоянен адрес с рег.№ РКС23-УГ01-961 от 02.02.2023г., като е посочил адрес в [населено място], район „К. село“, [улица], ет.2, ап.1А.

По делото е приет като доказателство Нотариален акт № 133, том XVIII, рег.№ 40497, дело № 3142/2021г., с който жалбоподателят се легитимира като собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.205.385.1.15 с предназначение на самостоятелния обект - ателие за творческа дейност, представляващ ателие № 1А, състоящо се от една стая с кухненски бокс, баня-тоалетна, антре и тераса. Описаният в нотариалния акт обект се намира на адреса, посочен от жалбоподателя в подаденото от него заявление, описано по-горе.

Последвало е постановяването на процесния отказ, мотивиран с обстоятелството, че ателието не представлява жилище по см. на § 5, т.29 ДР ЗУТ, като се препраща към методически указания на Столична община и Министерството на регионалното развитие и благоустройството – Главна дирекция ГРАО.

Писмо изх.№ РКС23-УГ01-961-/1/ от 09.02.2023г. на кмета на Район „К. село“-СО е връчено на жалбоподателя на 07.03.2023г. /отбелязано върху него саморъчно/. В писмото, макар да е обективиран изричен отказ за извършване на поисканата административна услуга, не се съдържат указания относно реда и сроковете за обжалването му.

Съгласно § 8 ПЗР АПК спрямо административните услуги и отказите за извършването им са приложими разпоредбите за издаване и обжалване на индивидуални административни актове. Съгласно чл.140, ал.1 АПК, когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца.

Предвид това съдът приема, че с подадената на 21.04.2023г. жалба /доказателства на л.5 и 6 по делото/, правото на оспорване е упражнено в преклузивния срок по чл.140, ал.1 АПК, съответно жалбата е допустима – насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт и от лице, което е негов адресат.

Разгледана по същество, е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК съдът приема, че той е издаден от компетентен административен орган, в предвидената писмена форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.92, ал.1 ЗГР адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето. Адресна регистрация според чл.91 ЗГР, е отразяване на постоянния и настоящия адрес на едно лице в регистъра на населението.

Адресът, според чл.89, ал.1 ЗГР, е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където то получава кореспонденцията си. Според ал.3 на с.р. в зависимост от мястото, което описва, адресът може да включва и наименование на локализационна единица (площад, булевард, улица, жилищен комплекс, квартал и други), номер, вход, етаж, апартамент. Номерът на локализационната единица може

да се състои от комбинация, съдържаща до четири символа, като първите три задължително са цифри, а последният символ е буква. Входът се обозначава с една буква или с число до две цифри. Етажът се обозначава с число до две цифри. Апартаментът се обозначава с число до три цифри. Когато адресът е извън регулацията на населеното място, вместо данните по ал.3 се вписва името на местността от землището му – ал.4.

Постоянен адрес е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението – чл.93, ал.1 ЗГР, а настоящ адрес е адресът, на който лицето живее – чл.94, ал.1 ЗГР, като той може да съвпада с постоянния /чл.93, ал.7 ЗГР/.

Според ал.5 на чл.89 ЗГР кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, който трябва да съответства на адрес по чл.89, ал.5 – чл.90 ЗГР.

По делото е приета като доказателство Заповед № РД-09-1467/31.08.2011г. на кмета на СО, с която са определени адресите на територията на СО по райони, на които може да се извършва адресна регистрация на гражданите. Видно от приложение 2 към нея като такъв адрес е посочена и [улица], на който се намира жилищната сграда, в която е процесното ателие. Основанието, послужило за отказ за вписване на този адрес като постоянен адрес на жалбоподателя е мотивирано единствено с характера на притежавания от него недвижим имот, а именно, че същият не представлява жилище.

„Жилище“, съгласно легалната дефиниция по § 5, т.30 ДР ЗУТ, е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди. Действително в процесния случай, обектът, който е посочен като жилище от жалбоподателя, е предназначен за задоволяване на други нужди – той е посочен в нотариалния акт като ателие за творческа дейност. Предвид описанието на помещенията в него – една стая с кухненски бокс, баня-тоалетна, антре и тераса, този обект би могъл да задоволява и жилищни нужди, доколкото описаните помещения изпълняват изискванията за жилище по чл.40, ал.1 ЗУТ – според нея всяко жилище трябва да има самостоятелен вход, най-малко едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс и баня-тоалетна, както и складово помещение, което може да бъде в жилището или извън него. Именно с оглед това законодателят е приравнил ателиетата на жилища при определяне предназначението на една сграда – съгласно § 5, т.29 ДР ЗУТ "жилищна сграда" е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ; при определяне предназначението на сградата ателиетата се считат за жилища.

На следващо място следва да се посочи, че чл.89, ал.1 и ал.2 ЗГР не съдържат императивно изискване постоянният и настоящ адрес на гражданите да съвпада единствено и само с адрес на жилища по смисъла на § 5, т.30 ДР ЗУТ. Законодателят не въвежда с понятието за адрес задължение за лицето да посочи за свой адрес само "жилище" по смисъла на ЗУТ. Същото може да посочи и друг обект на собственост, годен фактически да се ползва за жилищни нужди, което тълкуване се извежда от употребата на съюза "или" в разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗГР – в този см. Решение № 5361 от 02.06.2022г. по адм. д. № 1739/2022г., III отд. на ВАС.

По тези съображения съдът намери жалбата за основателна. При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноските по производството. Такива са доказани в общ размер на 1010 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 1000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Същото не е прекомерно с оглед нормата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед което направеното в тази насока възражение се явява неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. А. П. отказ за извършване на административна услуга, обективизиран в писмо изх.№ РКС23-УГ01-961-/1/ от 09.02.2023г. на кмета на Район „К. село“-СО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. А. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: